

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

62. Nicander Sacerdos ante Sacramentorum administrationem non habet aliam voluntatem, quàm more aliorum Sacerdotum induendi se sacris vestibus, logum designatum adeundi, & cætera consueta faciendi, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

non percutitur homo, qui scitur esse Clericus, sed percussio huius Clerici casu accidit, & præter omnem intentionem, ut proinde, cessante voluntario, locum excommunicatio amplius non reperiat.

LXII. *Nicander Parochus curis, negotijs, & colloquijs varijs ita frequenter distrahitur, ut ante Sacramentorum administrationem non aliam habeat voluntatem, quam more aliorum Sacerdotum sacris se vestibus induendi, locum designatum adeundi, & cetera consueta faciendi, quam incuriam & mentis occupationem, cum aliquando aperiret Confessario suo, gravis ei iniectus est scrupulus de Sacramentis invalidè administratis, quo scrupulo etiamnum vehementer angitur. Queritur. Virum voluntas prædicta sufficiens sit intentio à Trident. sess. 7. Can. II. ad effectum Sacramenti requisita, ut illà præsentè, Sacramenta validè administrata fuisse censeatur?*

Videtur non esse sufficientem ex communi Theologorum. Tum quia voluntas illa nec est intentio actualis, quam admittunt omnes: nec virtualis ex priori actuali remanens, quam itidem omnes agnoscunt sufficientem: nec deniq; habitualis, siue illa actualis, quâ quis Sacramentum Ordinis accepit, ut Sacerdos & Minister Christi fieret, ac nunquam eam retractavit, quam sufficientem agnoscere videntur Valentia Tom. 4. D. 3. q. 5. pun. 3. & Henriquez in Sum. l. 1, c. 10, num. 2.

Tum quia intentio faciendi solùm exteriorem actum in conficiendis Sacramentis ex communi Catholicis nõ sufficit, vt videre est apud Dicastillo *Tr. 1. de Sacr. in genere. D. 3. n. 46.* Atqui voluntas illa videtur talis solùm intentio. Ergo &c.

Resp. Probabile esse, Nicandrum validè voluntate illâ suâ confecisse Sacramenta. Ita Reginaldus in *praxi Tom 2. l. 26. c. 3. n. 38.* quem sequitur Diana *P. 2. Tr. 17. resol. 32.* Ratio est. Tum quia induere Sacerdotales vestes, & cum his conferre se ad altare, aliâque peragere, est medium ex institutione Ecclesiæ ad celebrationem Missæ. Ergo eo ipso quod Nicander velit more solido vestes sacras induere, introire ad altare &c. Virtualementem habet intentionem. Tum quia volens suscipere Subdiaconatum more cæterorum censetur virtualiter velle castitatem, quæ ex ordinatione Ecclesiæ ipsi est annexa, etiamsi eius intentionem aliam non habuerit. Item volens profiteri in aliqua Religione more aliorum ad omnia virtualiter se astringit, quæ in illa obseruari debent, etiamsi hoc apertè non expresserit. Ergo etiam volens induere vestes sacras more aliorum Sacerdotum vult virtualiter Sacramentū conficere, etiamsi hoc nullâ actuali volitione expressè intenderit. Tum quia S. Athanasius cū puer olim alios pueros baptizaret, verum confecit Sacramentum,

tum, ut indicauit Alexander Patriarcha Alexandrinus, & tamen reuera non videtur aliud voluisse, quam affundere aquam, & proferre verba eo modo, quo facere vidit alios baptizantes, nullam autem aliam actualem & expressam intentionem habuisse, quam expressè vellet Sacramentum, ut obiectum. Ergo voluntas talis sufficit ad valorem Sacramentorum. Tum quia nisi hæc voluntas sufficit, haud immeritò magni scrupuli & anxietates excitari possunt in Ecclesia apud fideles de suo Baptismo, absolutione, aliisque Sacramentis ritè susceptis, cum non rarò Sacerdotes vel nullam actualem & expressam intentionem habeant, vel semel habitam interuenientibus varijs curis & negotijs ita denuò interrumpant, ut in nullo suo effectu virtualiter permanere putari facilè possit.

Ad 1. in contrarium dicimus, hanc voluntatem esse virtualem intentionem eo modo explicatam, quo diximus, videlicet quia virtute quasi æquipollet actuali, & perinde se habet, ac si diceret Nicander: volo & intendo induendo has sacras vestes facere, quod facit Ecclesia, & de facto his annexuit. Ad 2. negamus minorem, cum toto cælo distent; nam intentio ista fertur in actum externum, nudè spectatum, & ut separabilem à Sacramento: minimè verò voluntas Nicandri, quæ tendit in actum exterioriorem, ut de facto connexus est ab Ecclesia

lia cum ratione Sacramenti, hoc ipso quod velit non quomodocunque induere sacras vestes, sed more aliorum Sacerdotum, qui ex institutione Ecclesiae easdem induunt ad efficiendum Sacramentum. Quamuis virtualis isthac intentio nunquam suadenda sit, sed melior eligenda, si tamen sola aliquando adhibeatur in administratione Sacramenti, sufficiens videtur esse, ut vi illius valor Sacramenti iure subsistere censeatur.

LXIII. *Orestes in officio est apud virum quemdam primarium, & magnam apud hunc gratiam pollet. Verum labitur frequenter cum femina quadam apud eundem Dominum commorante. Lapsus hunc dum explicat in Confessione, iubeturque occasionem peccati proximam deserere, ait, absque nota fama, & graui incommodo suo facere hoc se non posse: aliunde vero non esse in sua potestate, feminam illam amouere: pollicetur interim media praescripta pro emendatione adhibere, at omnibus his tentatis, & absolutione Sacramentali aliquoties data, nihil emendationis subsequitur, sed lapsus carnis frequentatur continuè. Queritur. Vtrum Orestes tandem absolui possit, & non potius cogi debeat ad occasionem proximam deserendam etiam cum grauiori suo incommodo?*

Videtur Orestes cogendus ad occasionem proximam deserendam: secus, non absoluedus. Ita Suarez, Graffius, Reginald. in praxi poenit. Tom. 1. l. 8. n. 19. & plerique alij.

Tum